

ת"פ 10170/2017 - מדינת ישראל, ייחידת תביעות שלוחת נתניה נגד אברהם אלפסי, זוהר מור - נידון

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 22-10-2017 מדינת ישראל נ' אלפסי ואח'

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל
בעניין:

המאשימה מדינת ישראל
ייחידת תביעות שלוחת נתניה
ע"י ב"כ עוה"ד סיון ועקבני
הנאשמים 1. אברהם אלפסי
ע"י ב"כ עוה"ד רעות שמחון וחגי פונדק
2. זוהר מор - נידון

גור דין - הנאשם 1

1. הנאשם 1 (להלן: הנאשם), הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון דין בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בצוותא, לפי סעיף 380 וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. כחלק מהסדר הטיעון הדיני התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותו האישיות של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה ולהגיש המלצהתו לבית המשפט. לבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן אף להתייחס לסוגיות הרשעה. בסופו של תהליך אבחון וטיפול, המליך שירות המבחן על ענישה חינוכית שיקומית וכן המליך לשקלול בחיבור סיום ההליך ללא הרשעה.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש הראי שיושת על הנאשם, וכל צד טען בעניין זה כראות עניינו וכמיטב שיקול דעתו המקצועית.

כתב האישום המתוקן

4. ביום 20.3.2022 בשעה 08:20 או סמוך לה, עמד המתלון שעבר בחברת שלוחים עם רכבו על שביל הגישה הסמור לבית העסוק בו עובדים הנאשם, וזאת במטרה לאתר כתובות בתוכנת ניוט. באותו הנסיבות ניגש הנאשם למטלון, צעק עליו וקידל אותו על כך שחוסם את המעבר. מיד יצא המתלון מרכבו כדי לשוחח עם הנאשם, והאחרון הכה את המתלון באגרופים בפניו. בהמשך, בעוד המתלון מנסה להתגונן מפני הנאשם, הגיע הנאשם 2, נטל מקל מטאטא שהוא במקום והכה במתלון בראשו.

5. כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמו למטלון חבלות בדמות פצע שטхи בעפער התחתון משMAIL וכן שבר באף עם תזוזה ימינה ותפיחות תת עורית והוא פונה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים לניאדו.

תסקרים מבחן

6. בפני בית המשפט מונחים שני תסקרי מבחן (9.1.2024, 11.9.2023) המגоловים את הרקע האישוי והמשפחתי של הנאשם, היסטורייה עברית ותיחסותו לעברות, הערכת הסיכון כמו גם הסיכון לשיקום. בסופו של

עמוד 1

תהליך אבחון וטיפול המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן משך שנה וענישה בדמות של"צ בהיקף 180 שעות. כן המליץ לשקלול בחיבור סיום ההליך ללא הרשותו של הנאשם. אפרט בקצרה.

תסוקיר מבחן מיום מיום 11.9.2023 - (להלן: התסוקיר הראשון)

7. כעולה מהتسוקיר, הנאשם בן 41, נשוי, אב לחמשה ילדים בגילאי שנתיים עד 13, עובד עצמאי בתחום עבודות אלומיניום מזה עשרים שנים (הוגג אישור). הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא (הוגג חוגר). הוריו התגרשו כשהיה בן 18, הוא נמצא בקשר קרוב עם אמו ואחותו ולא מצא בקשר עם אביו מזה 11 שנים.
8. הנאשם שלל בעיתיות בתחום הסמים והאלכוהול, בדיקת שתן שמסר נמצאה נקייה משרידי סם והוא נעדר הרשותות קודמות.
9. בהתייחסות למעשים בגנים נตอน את הדיון, הנאשם לקח אחריות חילנית על ביצוע העבירה. הנאשם תיאר כי ברקע ויכוח עם המתلون אותו מצא חוסם את הכניסה לעסק שלו, לדבריו היה טרוד לצורך שנדרש להעmis על משאית והמתلون חסם את דרכו. הנאשם תאר כי היה מצוי בלחץ רב ביום זה ומעוניין היה לקדם את העבודה ולפיכך פנה למתلون, קילל אותו ודרש ממנו לנטווע באופן תוקפני. בהמשך תיאר כי המתلون יצא מרכבו וקריב פניו אליו באופןו חרואה כמאים ובתגובה הדף אותו בחזקה עם ידיו לתוכ פניו והמתلون נפל. הנאשם שלל כי היכה את המתلون ב"אגروفים" וחזר על עמדתו כי לנוכח היותו אדם גדול ממדיים, ההדיפה אותו נחוותה באופן אחר. כן ציין כי המתلون קם והרים לעברו סולם במטרה להכוטו, בمعدד זה הנאשם 2 שהוא עובד שלו, החל להכות את המתلون בעזרת מקל מטאטא על מנת להרחקו.
10. שירות המבחן תתרשם כי הנאשם מצמצם מחומרת האליםות בה נקט כלפי המתلون והוא עסוק בתיאור תוקפנות המתلون כלפיו וتفس את עצמו כמו שנדרש להגן על עצמו מפני תקיפה. עם זאת, כן התייחס לכך שבודיעבד מבין כי התנהגותו כלפי המתلون היא זו שהובילה ל后果ות האירוע, והבין שהARIOע יכול היה להיגרם בנזק רב יותר לכל מעורביו. לצד זאת, ניכר כי הנאשם התקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתلون והפגיעה בו.
11. הנאשם מסר כי מדובר חריג לאורח חייו וכי לאורך השנים לא לקח חלק בكونפליקט שהסלים לאליםות פיזית. לצד זאת מסר כי מבחני לחץ וקושי בעיקר במסגרת העבודה הוא נטה להגב באופן אימפרסייבי, מתבטא באופן זזאת מבליל לשקלול באופן מלא השלכות התנהגותו. הנאשם מסר כי למד מהARIOע ומבין שעליו להימנע מכל התנהגות תוקפנית גם מילולית שעלולה להביא להסלמה כפי שעלה בעבר הנדונה. שירות המבחן תתרשם מה הנאשם כמו שהוא בפועל מטלטל את מעורבותו בעבר הנוכחית, חש בשואה וכן הרתעה מההליך המשפטי המתנהל כנגדו.
12. בין גורמי הסיכון, שקל שירות המבחן את קשיי הנאשם לחתת אחריות מלאה על מעשיו, החזקתו בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באליםות במצבים מסוימים, קשיי לראות את חלקו שהוביל להסלמת האIROע, קשיי לגלוות אמפתיה כלפי המתلون ולהכיר בנזקים שייצר לו, וכן עמדתו הכוונית כמו גם הצורך שלו לבס מעמדו אל מול המתلون. בין גורמי הסיכון, לקח שירות המבחן בחשבון כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות, נעדר דפוסים עוביים חזק, העובדה כי ביטה רצון לקדם התבוננות בקרורית על התנהלותו, תפוקודו התעסוקתי היציב, הכרתו הראשונית בדפוסי האימפרסייביים ורצונו הראשוני להשתלב בקבוצה טיפולית.
13. מכלול הפרטים, העירק שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם הינו נמור והחומורה הצפואה נמוכה גם היא. בהתאם לאמור, ביקש שירות המבחן דחיה בת ארבעה חודשים לצורך שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית ומהשך בוחנת מצבו.

פסקoir מבחן מיום 9.1.2024 - (להלן: הتفسיר המשפטי)

14. שירות המבחן עדכן כי בתקופת הדחיה, השתלב הנאשם בקבוצה "יעודית בתחום האלימות בשירות המבחן והתרשםות שעלהה היא כי הנאשם מתיחס לקשיי בויסות, ביטה הבנה לכך שזקוק לעורו שניי ורכוש כלים להתחזד בעותת כעס וקונפליקט, נכון להתבונן על עצמו ושיתף על אודות התנהגוותו והובשה שחווה סביב ההליך המשפטי נגדו. שירות המבחן מסר כי נוכח המלחמה ורישמת המנתנה הארכאה, הנאשם השתלב בקבוצה אך לאחרונה מצוין בשלב הראשון של הטיפול, ועל אף שירות המבחן התרשם כי הנוכנות לשתלב בתהליך נעוצה, לפחות חלקה במוטיבציה חיצונית וחוש מותמצאות ההליך המשפטי, ואולם בהמשך להתבוננות שערק הנאשם בסיווע שירות המבחן בתהליך האבחון ולאור ההבנה כי יש יכולתו להסתיע בתהליך הטיפול לשינוי דפוסיו, המליך שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלך קבלת החלטה יוכל הנאשם לחתם חלק בהליך קבוצתי ולהמשיך לבחון את דפוסיו האלימים כפי שעלו בעת ביצוע העבירה הנוכחית. לצד זאת וכעונש חינוכי המליך שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף 180 שעות.

15. בנוסף, הנאשם העלה את החשש מהרשעתו בדיון, הציג מסמך שהעליה אינדייקציה לפגיעה קונקרטית שלולאה להתרחש בהיקף עובdotו במידה וירושע בדיון (צחיר שהגיש בעליים של חברה עמה עובד הנאשם, שעסוקה נוגעים למtan שירותים למשרד הביטחון וחברות בטיחניות העובdotות רק עם אנשים ללא עבר פלילי). בהתאם, המליך שירות המבחן לשיקול בחזב סיום ההליך בעניינו של הנאשם ללא הרשותו בדיון.

טייעוני הצדדים לעונש

16. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא מעשיו של הנאשם, ובهم שמירה על גופו ובטחונו של הפרט. בסקירת נסיבות ביצוע העבירה הודהה עצמת הפגיעה בערך המוגן, בעת שהנאשם, בחר לפטור ויכוח סתום בעניין חסימת כביש גישה בדרך הזרוע. המאשימה הדגישה כי על אף שהנאשם 2 לפקח חלק באירוע האלימות, חלקו של הנאשם הוא מרכזית ועיקרי. הנאשם הוא זה שהחל באירוע, ובהתנהגוותו התוקפנית והאלימה הסב לחבלות קשות למتلון, שהצריכו טיפול רפואי בבית החולים. מכאן שאין להטיל על השניים עונש דומה. לפיכך, אליבא המאשימה יש לקבוע מתחם עונשה בין 8 ועד 18 חודשים מאסר ועונישה נלוויות. עמדתה תמכה בפסקה.

17. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, זקופה המאשימה לטובת הנאשם את גילו, העדר הרשותות קודמות, הודיעתו וחיסכון בזמן שיפוטי יקר. המאשימה לא התعلמה מהאופי החובי שלتفسיר המבחן אך לטעםה המליצה הסופית אינה توאמת את תוכנם של הפסיקרים וזאת לאור לקיחת האחריות החקלאית, ומשאן מדובר בשיקום של ממש המצדיק חריגה מהמתמחם. מכל מקום, לטעם המאשימה, המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעה במקרה דנן אינה הולמת את חומרת העבירה ותוצאותיה, והמקרה אינו עומד בנסיבות שנקבעו בהלכה הפטוסה, ולא הוכח כי אכן יגרם לנאים נזק קונקרטי באם ירושע בדיון והוא יכול למצוא אלטרנטיבות אחרות להמשך עיסוקו, לדוגמה, שימוש בעובדים אחרים שישנוו את הצד עבورو.

18. מטעמים אלו, העונש הראוו לנאים, כך לדעת המאשימה הוא 10 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופייצוי ממשמעותו למטלון.

19. מנגד עמדה ב"כ הנאשם בטיעוניה על הנסיבות הרבות המצדיקות לטעםה ביטול הרשעה כהמלצת שירות המבחן. בתוך כך נטען כי מדובר באירוע אלימות קצר שאינו מופיע את אורחות חייו של הנאשם ומצדיק קביעת מתחם שהגבול התיכון שבו הוא מאסר מותנה וצו של"צ. עוד התייחסה לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה ובכלל זה, הייתהו של הנאשם איש משפחה, מצרפת, נשוי ואב ל-5 ילדים קטנים, הודיעו הנאשם, לקיחת אחריות, חיסכון בזמן שיפוטי, נוכנותו של הנאשם לפצות את המטלון. עוד נטען כי הגם שההליך השיקומי רק בראשיתו, הנאשם נכון להמשיך

ולהתבונן בדפוסיו וניכר כי יכול להירטם ולהיתר ממה לירט שיקומי. כן נטען כי הרשות הנאשם בדיון כדי לפגוע בפרנסתו ובפרנסת הסמכים על שולחנו, וזאת לאור אופיו עובdotו ובכלל זה, השתתפותו במכרזים ממשלטיים, שיתוף הפעולה שמקיים עם לקווחותיו המספקים בין היתר שירות לגורמים ביטחוניים ומשכך מתחייבים שלא לקיים קשרים עסקיים עם עובדים שלחוותם הרשות קודמות (מסמכים הוגשו לנשפט לאחר שנשמעו טיעונים לעונש).

20. מטעמים אלו, בקשה ב"כ הנאשם לאמץ המלצות שירות המבחן, להימנע מהרשעתו של הנאשם בדיון, ולהעמידו בצו מב奸 לצד צו של"צ.

21. בדברו האחרון מסר הנאשם את הדברים הבאים: "למדתי הרבה מהמקרה הזה. אני לא קשור לעולם הזה. ברגע שהוא, כל החיים שלי נעצרו, יש לי הרבה דברים בתכנונים שלי לעתיד, וזה ממש חשוב לי. אני בטוח שאני בחיים לא אהיה פה".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

22. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון הילימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות העונשה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

23. הנאשם במעשה פגע בערכים חברתיים מוגנים שעוניים שמיירה על זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו וسلامות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחותה ביטחון. כן נפגעה האוטונומיה של הפרט להתהלך ולנוע בחופשיות בכל מקום שיבחר מבלתי שיטוקף או יפגע.

24. בית המשפט העליון חזר ועמד על החומרה היותר הגלומה בעבירות אלימות המבצעות למרחב הציבורי, כמו גם על הצורך להחמיר בעונשה כדי לעקוף ולשרש תופעה פסולה זו מקרובנו.

25. לעניין זה, אין לי אלא להפנות לרע"פ 3802/23 הדר נ' מדינת ישראל (18.5.2023) (להלן: עניין הדר), שם נקבעו הדברים הבאים:

"בית משפט זה שב ומציג חדשות לבקרים את חומרתן של עבירות האלים, אשר נדרשת בהן מדיניות עונשה ממשית שיש בה כדי להעביר מסר ברור בדבר החומרה הטמונה בהן (רע"פ 2731/23 מרקה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (30.4.2023)). בפרט ביחס לעבירות "אלימות בדרכים", בעבר ציינתי כי: "התופעה המתפשטה כנגע רע במחוזותינו, של נקיות אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלים מסווג זה" (רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (2.8.2018)).

26. כן רואו רע"פ 20/7645 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020):

"תופעת האלים מרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתוחות הביטחון המקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלתי שיחוש פחד או חשש שהוא יפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה".... אין להשלים עם התנהלות כה אלימה מרחב הציבורי. מעשי של המבקש חמורים הם ויש בהוורת העונשים על כנמם משום העברת מסר המגנה התנהלות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור".

27. ובו"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2010):

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתיו, ועלינו להסביר מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירות לפעול באלים כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על ידי משפט להכיב את הענישה על עבריינים אלו. חברתו הפכה להיות חברה אלימה ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלים היא בהחלט עונשים ראויים... ישיקפו ערכיהם של גמול והרתה".

.28. מקרים אלימים רבים מתרכשים ברחובות העיר, המקרה הנוכחי אינו תופעה חריגה. הרוחבות רויות באלים מילולית, קלילות, תנעות מגנות והתנהגות מאימת, אלימים פיזית על סוגיה וגוניה. בכל יום אנו עדים לעוד מקרה אלום, עימותים בין אזרחים על רקע עניינים פשוטים כגון חסימת כניסה או מעבר, ואפילו יכולות עלול להוביל לאלים רבתית. ארוע רודף ארוע ומגמה מחריפה, בעיקר כאשר מדובר בסכסוכים בנוגע לשימוש בכיבוש ובכלל זה וויכוחים על חניות.

.29. לא יהיה זה מופרז לומר כי גל האלים הגורם לנזק לרכוש ולגוף ומעמיד את כלל המשתמשים בדרך בסיכון, מגע לאחרונה לשיא שטרם נודע. התופעה מדאגה מטידה ופוגעת בתחושת הביטחון האישי למרחב הציבורי. על כן, אין בית המשפט יכול לצאת ידי חובתו מבלי שהמסר שייצא מ לפני יהיה ברור וחד משמעי. אין החברה המתוקנת מוכנה ויכולת לשוב התנהגות בוטה וברוינית שכזו והוא תילחם בה בכל דרך ואמציע על מנת לעקירה מן השורש (ראו מיני רבים רע"פ 18/5662 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018)).

.30. טרם נדון בפרטיו המקרה הקונקרטי תובא להלן פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימים, בעיקר על רקע סכסוכים בנוגע לשימוש בדרך, ובעיקר סכסוכי חניה או חסימת מעבר, וזאת ככל עוזר בקייעת מתחם העונש ההולם. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לקביעת המתחם, אבהיר כי חלקם עולים בחומרתם על המקרה כאן וחלקם נופלים ממנו, הדבר כמובן נלקח בחשבון וمبرוצאות ההתאמות הנדרשות לחומרה ולקיים.

.31. עניין הדרה: המבוקש, נעדר הרשעות קודמות, סוכן ביטוח במקצתו, הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של חבלה חמורה. על פי עובדות כתוב האישום, על רקע סכסוך בכיבוש, ניגש המתלוון את המבוקש כדי להעיר לו על נהיגתו המסוכנת, נקשה על חלון רכבו של המבוקש, אך מאוחר שזה האחרון התעלם ממנו, שב לרכבו. לפטע יצא המבוקש מרכבו, בעט במתלוון, הלם בו בראשו ובפניו באמצעות אגרופיו. כתוצאה לכך, נגרמו למTELON חבלות שונות, ובכל זה, חבלה בראשו; באחור פרונטלי (מצח) ממשאל; בעינו - המטומה פריאורביטלית ימין, אודם ודمعת בעין ימין; סימן חבלה בבית החזה משמאל; ושברים בצלעות 6-7 משמאל עם תזוזת פרגמנט. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה 10-30 חודשים מאסר, דחה את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים וענישה נלווה. ערעור ההגנה על חומרת העונש נדחה, כך גם בבקשת רשות לערער.

.32. רע"פ 19/8388 שלاعتה נ' מדינת ישראל (18.12.2019) - הנאשם הורשע על פי הודהתו, בנהיגה בזמן פסילה, נהיגת רכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. על רקע ויכוח בכיבוש הנוגע למטען זכות קידמה, הנאשם גידף את המתלוון נמרצות, ניגש אל רכבו, פתח את דלת הרכב ומשך אותו החוצה. לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלוון בראשו במכות אגרוף, דחף אותו והפילו, ובעודו מנסה להתרום מהרצפה. כתוצאה מעשיים אלו, נגרמו למTELON חבלות של ממש והוא נזקק לקבלת טיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמ cushion הטלפון הנידי שהוא ברשותו. נקבע מתחם ענישה בין 6 ל-12 חודשים מאסר בפועל ועל הנאשם חשות עונש בגין- 10 חודשים מאסר בפועל הכללים הפעלת מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחויז נדחה, כך גם בבקשת רשות הערעור.

.33. רע"פ 18/5662 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018) - המבוקש הורשע בהתאם להודהתו באיזומים,

תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, ונוהגה בפסילה. ביום האירוע נהג המבוקש ברכב. המתلون, בן כ-17, חזה את הרחוב בתניב נסיעתו וככנס למכוניתו של אביו. המבוקש עצר את הרכב בו נהג, ניגש למתلون וצעק עליו לצאת מן המכונית. הוא החל לกดף את המתلون, ותקף אותו בשלושה אגרופים בפיו, באפו ומתחת לעינו, ואימס עליו כי "אם אני אראה אותך עוד פעם אחת, אתה תקבל בוקס". כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתلون חבלות בפניו, כאב ראש ושיניים, סחרחות וקשי נשימה מהאף, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה נפרדים: בגין עבירות האלימות בין מספר חדש מסר בפועל לבין 24 חדש מסר, ובгинן הנהיגה בפסילה בין מספר חדש מסר בפועל לבין שנת מסר. סופו של דבר גזר על המבוקש שנת מסר בפועל, המורכבת מ-8 חדש מסר בגין עבירות האלימות ו-4 חדש מסרים במצבר בגין הנהיגה בפסילה. ערעורו של המבוקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בבקשתו לרשויות ערעוור. בית המשפט העליון קבע כי הגם שיש טעם בטענתו, לפיה היה נכון לקבוע מתחם ענישה אחד משותף לעבירות בהן הורשע, מילא העונש שנגזר עליו איננו חריג ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. "ادرבה - חסד עשה עימו בית משפט השלום אשר גזר עליו עונש מקל ביחס לעבירות שביצע. התופעה המתפשטת כלפי רע במחוזותינו, של נקיות אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסווג זה".

34. רע"פ 8822/16 עזרי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - הנאשם הורשע בהתאם להודאות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתلون, התקשר לנאים ובקש מהם להיזז את רכבו שנמצא בחניה ברחוב סדן בעיר חולון. הנאשם הגיע למקום ומשהבחן כי נרשם לו דוח חניה, אחז בפנוי של המתلون והיכה בהם באמצעות אגרופו וגרם לשבר נפוחות בלסת התחתונה וכתוואה מכך אושפץ המתلون במשך 5 ימים בבית החולים. נקבע מתחם ענישה בין 7 עד 20 חדש מסר לריצוי בפועל וUBEQUITON נלוות. בית המשפט השלים סטה מתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וגזר על הנאשם 6 חדש מסר לריצוי בדרך של עבודה שירות ורכבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בבקשת רשות בית המשפט העליון.

35. עפ"ג 32922-02-23 דיזוב נ' מדינת ישראל (24.4.2023) - הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה חמורה. לפי עובדות כתוב האישום, במהלך נסעה בכביש, כעס המתلون על כך שהנאשם נהג בצדורה מסוכנות בכביש, נצמד אל רכב הנאשם והפריע לו בתניב נסעה ולכן יצא המתلون מרכבו וניגש אל רכבו של הנאשם ו אמר לנאים "למה עשית את זה יבן זונה?". בתגובה, אמר הנאשם למתلون "למי קראת בן זונה?". מיד וסמן לכך יצא הנאשם מרכבו ותקף את המתلون במכות אגרוף בראשו ולאפו. כתוצאה מכך המתلون נפל ארצה. הנאשם רכן לעבר המתلون ו אמר לו "יבן זונה את מי אתה חושב שאתה מקלל?" והיכה אותו במכות אגרוף נוספת לפניו. כתוצאה ממשועיו של הנאשם נגרמה למתلون חבלה חמורה כתוצאה שבר ללא תזוזה בגשר אףו וכן נגרמו חבלות בדמעות נפוחות בברך ושריטות בידי. בית משפט השלום, מותב זה, קבע מתחם ענישה 24-10 חדשים לצד ענישה נלוית. על הנאשם נגזרו 12 חדש מסר לצד רכבי ענישה נוספים. ערעור ההגנה על חומרת העונש נמחק לאחר שנשמעו הערות בית המשפט המחוזי.

36. ע"פ (תל-אביב) 20-03-837 אלסיד נ' מדינת ישראל (1.7.2020) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשתי עבירות של הייזק לרכוש במאיז. רכבו של הנאשם חסם את רכבו של המתلون וכאשר התבקש להיזז את הרכב, סירב, המשיך במעשייו. כאשר הודיע לו כי בכוונות המתلون להזעיק את המשטרה, תקף הנאשם את אחד המתлонנים בכך שלפת בחזקה בצווארו, חנק אותו, שרט את צווארו והחל להכותו באגרופים בפניו. כאשר חבירו סייע בהדייתו של הנאשם, העיף מידיו את הטלפון הנייד זהה נשבר. מיד וסמן, הナイיף הנאים מוט ברגע לעבר המתلون בעודו מנסה לבلوم אותו וכתוואה מכך נפגע בידו השמאלית. לאחר מכן, גרם הנאשם שרט באמצעות המוט את רכבו של המתلون וגרם לנזק. בהמשך המתلون החל בבריחה והמערער רדף אחריו.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון חבלות בדמות רגשות בצוואר, אדומותיות בצוואר והמטומה בקוטר 6 ס"מ בבטן בצדיה השמאלי ולחברו נגרמה חבלה של ממש בדמות סימן אדום בחרועו השמאלי. נקבע מתחם ענישה בין מסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט גזר על הנאשם, 9 חודשים מסר לRICTיו בדרך של עבודה שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחויז נדחה.

37. עפ"ג (ירושלים) 20-52348-02 סופר נ' מדינת ישראל (8.9.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן הורשע על פי הודהתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלון יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה. באותו נסיבות, נסע המתלון בכו 25 של אגד, בעוד שהנתשם יחד עם האחর נסעו ברכבו של הנאשם. הנאשם עצר את רכבו באמצע הדרך. המתלון ירד מהאוטובוס כדי לבדוק מדוע עצר הנתשם את רכבו, ודק על חלאן הרכב בחזקה. בתגובה, יצאו הנאשם והאחר מרכבם, היכו את המתלון ודחפו אותו. המתלון נדחף לאחור ופגע בגדר שהייתה במקומם. כתוצאה לכך, נגרמה למתלון נפיחות ברכבו. נקבע מתחם ענישה בין מספר חדש מסר בדרך של עבודה שירות ועד 18 חודשים מסר. בית המשפט השלים לא מצא מקום לסתיטה מהתשם הענישה וגזר על הנאשם, נשוי ואב ל-2 ילדים קטנים, שהודה במיחס לו אף כי הודהו הייתה אמביוולנטית, שחשץ בזמן שיפוט וב悍עת העדים, תוך התחשבות בחילוף הזמן והעדר פתיחת תיקים נוספים כנגדו, 6 חודשים מסר שירות בדרך של עבודה שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחויז נדחה.

38. ע"פ (חיפה) 43480-11-19 קורנט נ' מדינת ישראל (6.1.2020) - הנאשם נעדר בעבר פלילי הורשע לאחר שמייעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע סכסוך חניה תקף הנאשם בכר שדחף אותו אל תוך מכוניתו. עקב כך, נפל המתלון על גבו אל תוך הרכב, תוך שהוא נחבל בגבו ממעצור היד ברכבו, כן נחבל המתלון בזרוע ידו הימנית מלהגה ברכבו. נקבע מתחם ענישה בין מסר על תנאי ועד 6-18 חודשים מסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים על הנאשם הושת עונש מסר מותנה, צו מב奸, קנס ופיצוי. הערעור שהוגש לבית המשפט המחויז על הכרעת הדין נדחה.

39. כן אפונה למספר פסק דין שיצאו תחת ידיהם של הערכאות הדינונית. ת"פ (תל-אביב) 18-11-56675 מדינת ישראל נ' ברו(3.5.2021);ת"פ 19-03-27555 מדינת ישראל נ' דנילוב (22.7.2022) - הוזג על ידי המאשימה; ת"פ 20-05-11507 מדינת ישראל נ' בן (5.4.2022) - הוזג על ידי המאשימה; ת"פ (תל-אביב) 16-01-47160 מדינת ישראל נ' קונסטנטינוב(20.9.2020); ת"פ (תל-אביב) 17-10-31122 מדינת ישראל נ' שוקרין(26.3.2019); ת"פ (תל-אביב) 16-03-2676 מדינת ישראל נ' עוז(2.1.2019); ת"פ (תל-אביב) 17-5401 מדינת ישראל נ' סמיימי (14.11.2017). ת"פ 18-01-15827 מדינת ישראל נ' קורנט (6.10.2019) - הנאשם תקף את המתלון על רקע סכסוך חניה בכר שדחף אותו אל תוך מכוניתו. עקב כך נפל המתלון על גבו תוך שהוא נחבל ממעצור היד ונחבל בידו מהגהה. מבלי להקל בראש, החבלה שנגרמה למתלון אינה חמורה מאד ולא הצריכה טיפול רפואי (הוזג על ידי ההגנה).

40. מהמקובץ מעלה אפשר ללמוד כי בהתאם למידניות הבלתי מתאפשרה שמתווה בית המשפט העליון, נוהגים בתיק המשפט, לקבוע את הגבול התיכון של מתחם העונש ההורם במספר חדש עבודה שירות, בעוד הגבול העליון של מתחם סופו במסר בפועל וענישה נלוויות.

41. להשלמת הפרק העוסק במידניות הנהגה, אומר כי עינתי בפסק דין שהציגה ההגנה ולא מצאת כי הנדון דומה לראיה. כך למשל ת"פ 01-07-27503 מדינת ישראל נ' חדד (27.12.2023), עוסק באלימות שננקטה במהלך בילוי אך החבלות שנגרמו הם בדרגת חומרה פחותה מעוניינו. ת"פ 21-11-5330 מדינת ישראל נ' אברהם (4.1.2022) עניינו אלימות שנקט הנאשם כלפי אביו, וכידע מאפייני העבירות מעט שונים. ככל אני סבורות כי יש להתמקד בפסקה בעלת קווי דמיון רבים ככל הניתן למצחה הנדון ולא די בזיהות העבירות הנידונות.

- .42. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה.
- .43. התנהגות הנאשם במקורה דן היא התנהגות מסוכנת וברינוית המחייבת גינוי, וזאת מטעם חוסר הפרופורציה בין הגורם לתוכזאה. עסקינו בעוד מקרה בו ויכוח על עניין פער בדמות חסימה של כביש גישה, הידדר במהירות לאלימות, שתוצאותיה חמורות וועלותיו היו להיות הרות אסון, וכבר היו דברים מעולם.
- .44. המתلون שעבד בחברת משלוחים עצר את רכבו בכניסה לבית העסק בו עבדו הנאים על מנת לאთר כתובת בתוכנת הניוט. לנאים הייתה שליטה מלאה על מעשיו, אך במקום לגנות סבלנות וסובלנות הוא מצא להעיר למתרון על חסימת השביל, ובמקום להעיר למתרון בצורה מכובדת ונעימה הוא נג בתקפנות, הרים את קולו ונקיט בשפט רחוב. בעת שיצא המתلون מרכבו במטרה לשוחח עם הנאשם, האIRON החל מפליא בו מכוון, בקלות בלתי נסבלת ובأدישות מוחלטת לנזק שגורם במעשיו. האIRON לא הסתים כאן והנאים 2 אשר ראה את המתרחש הינה ולא בכדי להשיקיט שלום, אלא ה策רף לתקיפה והוא את המתلون באמצעות מקל של מטהטא.
- .45. בכך, כי מעשיו של הנאשם אינם מתוכננים ולא נעזר בכלל משחית אלא שהיכה את המתلون, אך על עצמתו של המכך יעדו אלפי עדים, סימני החבלה שעיטרו את פניו של המתلون, ובכלל זה, פצע שטхи בעפוף התחתון משמאל וכן שבר באף עם תזוזה ימינה ונפיחות תת עורית, שהצריכו טיפול רפואי בבית החולים. על אף שאין בפני בית המשפט תצהיר נפגע עבירה, ומן הראי שהמאמישה לכל הפחות תביא בטיעוניה את עמדתו, הרי ברור כי לא מדובר בחבלות זניחות ונקל לשער את הכאב והסלל שחווה המתلون.
- .46. מעבר לחבלות הגלויות לעין, ישנה פגעה לא מבוטלת בתוחשת הביטחון והמוגנות. הציפייה הטבעית של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא יכולת לה坦הה בביטחון ולאaimה. נקל לשער את תוחשותו של המתلون אשר מצא את עצמו לפטע בזקתו של יום מותקף בטבורה של עיר רק משום שביקש לאייר כתובת בתוכנת הניוט, לצורך עבודתו.
- .47. עוד יש להביא בעת קביעת המתחם בין יתר השיקולים את העונש שהושת על הנאשם 2 אשר נידון בהתאם להסכמות הצדדים לעונש הרתעתי צופה פני עתיד לצד רכבי ענישה נוספים. זאת בהתאם לעיקרונו אחדות הענישה המורה להחיל שיקולים דומים על מי שביצעו עבירות דומות במחותן, בסיבות דומות ובעל נסיבות אישיות דומות תוך שמירה על יחס הולם בין הנאים השונים אשר ביצעו מעשים הנבדלים זה מזה במספרם וחומרתם. בבחינת ההבדלים בין הנאים יש לנקח בחשבון את חלקו המופחת של הנאשם 2 באירוע האלים אשר הורשע בעבירה של תקיפה סתם. הוא אינו מחולל העבירה וה策רף לנאים בשלב יחסית מאוחר ולאחר שהמתلون כבר ספג את נחת זרועו של הנאשם. וזה גם העיקר, החבלות לא נגרמו בעטיים של עשי הנו 2 אלא בעתים של מעשי הנאשם.
- .48. עוד אזכיר כי בבחינת הקשר בין הסדר טיעון ה"סגור" לבין גבולות מתחם העונש ההולם, יש לנホג בזירות מרבית. שכן, מתחם ענישה מגלה הערך ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה. והכרעה זו, כידוע, מבוססת על שורה של שיקולים, שרק אחד מהם הוא העונש שהוטל על שותף לעבירה. בעוד שהעונש שגבשו הצדדים בהסדר הטיעון לוקח בחשבון נתונים רבים נוספים ובכל זה, נסיבות אישיות, קיומן של הרשות קודמות, ואף שיקולים ראויים שלא בהכרח חשובים במלואם בפני בית המשפט.
- .49. הנה אם כן, הנסיבות במקורה דן, מתאפיינות בחומרה יתרה, עסקינו בתנהגות אימפליסיבית, אלימה על רקע עניין פער. מסווג הסיטואציות המאפיינות את חי היום יום ורבים נתקלים בהם ולא עולה על הדעת כי פתרון קונפליקטיבים ומחלוקת מעין אלו יפתרו בכוח הזרוע. لكن, כאשר נורמטיבית ערכית, הגבול התחתון של המתחם לא יכול לדעתו להיקבע במסר מותנה, ומהיב לטעמי השתת עונש מוחשי. אחוור ואומר, חברה מותקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם התנהגות ברינוית מסווג זה במרחב הציבורי ויש להוקע אותה מהשורש.

.50. נוכח המפורט, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה בין 6-18 חודשים לצד עונשה נלוות, לרבות קנס ופיזי. באשר לפיזי, כידוע, יכולת הכלכלית של הנאשם שיקול לצורך קביעת שיעור הפיזי. מידת הפיזי נקבעת בהתאם לעבירות ונסיבות ביצוען, הנזק שנגרם לנפגע העבירה. שיעור הפיזי בהליך פלילי הוא סמלי ונועד ליתן סعد מהיר ויעיל למי שנזקק מעשי העבירה, ולבטח איננו ממצה את הטעדים בהן עשוי לזכות נפגע העבירה בהליך אזרחי, כਮובן מבלי להביע עמדה לגופו של עניין.

גזרת העונש המתאים לנאשם ושאלת אי ההרשעה

.51. אקדמיים תוצאה להנמקה ואומר כי לאחר שמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתסקרי המבחן ובמסמכים שהוגשו ובפסיכיקה הרבה שהגישו הצדדים, לא שוכנעתי כי עניינו של הנאשם נופל בגדלים של אותם חריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה בדי. אנמך.

.52. בכלל, הנאשם שאש灭תו הוכח יורשע בדי, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה. הרציונל העומד מאחורי זה הוא הצורך להעיבר מסר של הרתעת היחיד והרבבים, לשקף את הפסול שבמעשה העבירה בעיני החברה ולאפשר הטלת עונשה רואיה.

.53. ההלכה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן : עניין כתוב), כאשר החלטה לסייע את ההליך ללא הרשות מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה בנسبותיה מאפשר ביטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי עונשה נוספים, השני - הרשעה פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם. על הנאשם הנטל להציב על פגעה קשה ו konkretiyat בסיסי" שיקומו ועליו לבסס פגעה זו בראיות (רע"פ 5018/18 בז gal נ' מדינת ישראל ס' 9 (21.10.2018); רע"פ 1535/20 דוקטור נ' מדינת ישראל פס' 7 (15.03.2020); רע"פ 7224/04 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 12/18 פריגן נ' מדינת ישראל (1.1.2013); רע"פ 3589/14 לחוץ נ' מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל (18.4.2018)).

.54. ההלכה הפסוכה הוסיפה וקבעה כי בין התבחנים השונים מתקיימת "מקבילית כוחות" במובן זה שככל שמדובר העבירה חמור יותר, נדרש המבחן להימנע מהרשעה להוכיח פגעה konkretiyat ולא יהיהידי בתרחיש תאורטי או אף בהוכחת מידת וודאות קרובה לקיומו של נזק konkretiyat. גם ההפר הוא הנכון. ככל שמעשה העבירה קל יותר אפשר שבית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר. למוטר להזכיר כי בחינת היחס בין התבחנים השונים תעשה רק מקום בו השתכנע בית המשפט כי סוג העבירה, בנسبותיה מאפשר לוותר על הרשעה מבלי לפגוע ביותר שיקולי העונשה (ראו עפ"ג (מרכז) 44406-12-11 שואהנה נ' מדינת ישראל (16.2.2012); עפ"ג (מחוזי מרכז) 15-03-24457 גוטמן נ' מדינת ישראל (21.6.2015)).

.55. מבלי לקבוע מסמורות אני סבורה כי עבירות אלימות על רקע סכסוך בנוגע לחייב או חסימת דרך אין מתאימות לביטולה של הרשעה, בפרט כאשר הנסיבות בעלות חומרה יתרה, כבעניינינו. עבירות מעין אלו כאמור הפקו לתופעה נפוצה ומדאגה את כלל הציבור יש בה לפגוע באופן קשה בתחוות המוגנות והבטחון. لكن מחויב בית המשפט בפסיקתו להעיבר מסר ברור וחיד משמעי לא רק לנאשם שנזקן את הדיון אלא לרבים אחרים אשר עלולים לחטאו שם שחתא הנאשם ולסביר שאפשר לפתור סכסוכים ו konkretiyatim בדרכים אלימות.

.56. עניינו של הנאשם לא רק שאינו עובר את המשוכה בכל הנוגע לתנאי הראשון, הוא אף אינו עונה על התנאי השני. הנאשםolid 1982, נשוי, אב לחמשה ילדים קטינים, אין לחובתו הרשותות קודמות, עובד באופן מסודר עצמאי בתחום האלומינום ומזה כעשרים שנה, ולכארה נורמטיבי. עם זאת, לא הוכח במידה הנדרשת כי יגרם כתוצאה מההרשעה נזק מוחשי konkretiyat להבדיל מקביעה כי ביצע את העבירה, ואף אין בפנינו שיקום מרשים או יוצא

57. הנאשם אכן הודה ולקח אחריות על התנהגותו האלימה, אך כעולה מتفسיר המבחן, נטילת האחוריות היא חלקית והנאשם מצמצם מוחמרת מעשו. בתוך כך תיאר את שהתרחש בפער ניכר לעובדות כתוב האישום המתוקן בו הודה, ושלל כי היכה את המתלוון באגروفים וניכר שגם במהלך הזמן ועל אף ההליך הפלילי המתנהל הוא טופס את התנהגותו האלימה והמכוערת כחלק מזគותו להגנה עצמית. בדיעבד אמן מסר הנאשם כי מבין שה坦נהגותו הובילה לקרוות האירוע ותוצאות המקירה עשויות היו עשוות להיות קשות יותר, הוא התקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתלוון והפגיעה שהוא שבסב לו במעשי (تفسיר ראשון). התרשומות זו מתחזקת לאור דבריו האחוריים של הנאשם בבית המשפט, וניכר כי הוא עוסק במקרים מסוימים משלם בעקבות ההליך הפלילי, ועל הנזקים שהבסב לנפגע העבירה לא אמר מילה ואףילו לא חצי מילה.

58. לא זו אף זו, הנאשם מסר כי לאורך השנים לאלקח חלק בكونפליקט שהסלים לאלימות פיזית, אך שיתף כי במצבו לחץ וקושי, בעיקר במסגרת העבודה, נתה להגביב באימפרסיוניזם ובבוטות מוביל לשקל באופן מלא השלכות התנהגותו (فسיר ראשון). ושירות המבחן התרשם כי הרצון שambil הנאשם באשר לשילובו בטיפול נובע ממוטיבציה חיצונית וחושש מהתוצאות ההליך המשפטי (فسיר משלים).

59. מכאן, ובහינתן התרשומות שירות המבחן לפיה הנאשם מחזיק בעמדות הנוטנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים, ולאור חומרת המעשים ותוצאותיהם, והצורך של הנאשם לבסס מעמדו אל מול המתלוון בכוח, ומוביל להתעלם מהעדר הרשותות קודמות או מרצונו של הנאשם להשתלב בטיפול, קשה לקבל את הערכת שירות המבחן לפיה רמת הסיכון להישנות עבירה היא נמוכה וכן גם תוצאותיה. מכל מקום, הערכת הסיכון להישנות עבירות בעtid שמורה לבית המשפט. וتفسיר שירות המבחן מהוות כלי עזר בלבד.

60. לצד זאת נcona אני קיבל את הערכת שירות המבחן לפיה העובדה כי לא נפתחו תיקים נוספים, וההליך הטיפולי כמו גם הרצון שambil הנאשם להמשך הטיפול, עשויים להפחית עם הזמן את רמת הסיכון. אך ההליך הטיפולי טרם קرم עור וגידים והדרך לשיקום המיויחל ולשינוי בעמדות הנאשם ובתפיסותיו, עוד ארוכה. אזכיר כי סטייה ממתחם הענישה שמורה למקרים חריגים בהם שיקולי שיקום מובהקים מצדיקים זאת, ואל לנו להפוך את החרג לכלל ואת הכלל לחרג.

61. באשר לפגיעה הקונקרטיבית הנטענת במקור התעסוקה. הנאשם הציג בפני בית המשפט, כשם שהציג בפני שירות המבחן, מסמכים המלמדים על היותו עצמאי בתחום האלומיניום וכן מכתב מחברה עמה נוהג לשתף פעולה (הוגשו ל מערכת נט המשפט לאחר הטיעונים לעונש). מכתב זה עולה כי החברה נתנתה שירותים לגורמים שונים, ובahan גורמים ממשלתיים וביטחוניים, והנאשם הוא אחראי על תפעול ושינוי האספה.

62. גם בהתעלם מהעובדת כי המכתב אינו מתייחס לשאלת האם קשרי העבודה ימשיכו להתקיים באם יקבע כי ביצע את העבירה, וגם בהתעלם מהעובדת כי על אף שהנאשם הורשע לפני שנה ועוד ביום 21.2.2023 ועל אף הרשותו בדיון, עבדתו כקבילן משנה לא הופסקה, לא שוכנעתי כי הרשעה עשויה לגרום לנזק קונקרטי חמור.

63. מהכתב שהציג, אפשר ללמוד כי הקשר עם גורמים ממשלהים וביטחוניים הוא עקייף ובאמצעות חברה עמה מנהל הנאשם קשרי עבודה. לפיכך, ובנחה שקיים זה אינו יכול להיפטר בדרכים אחרות, ובכלל זה על דרך של העסקת גורם בגין, הרי הרשעה עלולה להביא לכל היותר לצמצום היקף העבודה, עם חברה אחת מיini לקוחותיו הרבים של הנאשם אשר עובד עצמאית בתחום האלומיניום שנים רבות. הרשעה לא תסתום את הגולל על המשך עבודתו ולא תגדע את מטה לחמו. הדבר נכון גם במקרה לטענה לפיה הרשעה תוכל את יכולתו של הנאשם להשתתף במכרזים ממשלהים. בהקשר זה אף ראוי להזכיר כי הנאשם העיד על עצמו כי השתתף במכרז מעין זה, לפני שלוש שנים לעיר,

ולא זכה, במנוגתק מסווגית קיומו או העדרו של רישום פלילי.

64. הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות אכן עשויה לפגוע בפרנסת הנאשם, אך הפגיעה היא זמנית ואינה הרנטית להטלת עונש מסווג זה והוא נכונה לנאים כמו גם לרבים אחרים. נתון זה כשלעצמם אינו יכול לפטור אותו כלל מעונש מקום שבו עונש זה מתחייב מן העבירה שבנסיבותה הורשע, כבעניינו.

65. מהתסקרים ניכר כי השיקולים המרכזיים שעמדו נגד עני שירות המבחן העדר הרשותות קודמות וחושם מפני פגעה אפשרית במקור התעסוקה, בעוד שחווארת העבירה ותוצאותה נדחקו למשך פינה. נכון כי מדובר בשיקולים לבנניים וchosובים, ואולם הם אינם השיקולים היחידים, המרכזיים או הבלעדיים, ולבטוח אין יתר שיקולי העונשה בהם גמול והרטעה נסוגים מפניהם.

66. למוטר לצין כי השיקולים לאורם פועל שירות המבחן במלאת גיבוש המלצותיו, אינם בהכרח חופפים באופן מלא למגוון השיקולים שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם בגין העונש. המלצה שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה ואין באמור בה לקבל את ידי בית המשפט (ראו: רע"פ 16/16 ימי נ' מדינת ישראל פסקה 11 (16.3.2016); רע"פ 10904/04 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.12.2004); רע"פ 6908/04 איבגי נ' מדינת ישראל (27.7.2004); רע"פ 18/2048 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 13 (14.11.2018); רע"פ 16/4472 עוד נ' מדינת ישראל פסקה 7 (15.06.2016); רע"פ 13/2015 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (5.8.2013)).

67. להשלמת התמונה, אומר כי הפסיקה בסוגיות אי הרשעה הרבה ומגוונת, ובהחלט ושים מקרים בהם נמנעו בתים משפטי מהרשעה בעבירותות שונות וגם במקרים בעלי דמיון לעניינו. עם זאת, העיון בפסקה ענפה לימד כי הדבר נעשה במשורה, וربים הם יותר המקרים בהם נדחתה עתרית ההגנה להימנע מהרשעה, זאת לאור האינטרס הציבורי המובהק במיגור תופעת האלימות. ראו לדוגמה: עפ"ג 23-23 23949-03-23 מועלם נ' מדינת ישראל (20.5.2023); עפ"ג 22-08-22 25243-08-22 פולשני נ' מדינת ישראל (4.12.2022); עפ"ג 16-09-16 12210-09-16 מדינת ישראל נ' כהן (7.5.2017); עפ"ג 17-08-17 37109-08-17 מדינת ישראל נ' הרצל (2.11.2017); ת"פ 18-01-18 15827-01-18 מדינת ישראל נ' קורנט (6.10.2019) - הוצג על ידי ההגנה; ת"פ 21092-08-15 21092-08-15 מדינת ישראל נ' חריזמן (14.2.2017); ת"פ 15-09-15 31052-09-15 מדינת ישראל נ' הרוש (15.10.2017); ת"פ 17-03-17 18767-03-17 מדינת ישראל נ' אמסלם (17.11.2018).

68. כך או כך, לא מצאתי כי אפשר להזכיר מקרים חריגים שבחריגים בהם נמנעו בתים משפטי מהרשעה, לעניינו של הנאשם, אשר חמור מהיבטים רבים. אין צורך להזכיר, העונשה היא לעולם אינדיבידואלית וכל מקרה נבחן לגופו תוך ערכית איזון הולם. גם כאן, אל לנו להפוך את החרגן לכלול ואת הכלל לחרגן.

69. בהינתן המקובל, לא מצאתי כי זהה המקירה המתאים לביטולה של הרשעה. על אף שאין בנסיבות רבות שעומדות לזכות הנאשם להצדיק הימנעות מהרשעה, הן תשמשנה לקביעת העונש הראוי בגדרו המתחם ויעמדו את העונש בתחוםו המתחם.

תוצאה

70. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר אשר יבוצע בדרך של עבודות שירות בהתאם לחווות הדעת הממונה מיום 17.8.2023 הנאשם יתייצב לריצוי עונש עבודות שירות במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס ביום 15.3.2024 בשעה 08:00. הנאשם מזוהה כי עליו לעמוד בתנאי העבודה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ורקzeitig יתרת עונש המאסר האחורי סורג וברית.

ב. 3 חודשים מסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסווג עונן לרבות איזומים.

ג. 6 חודשים מסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסווג פשע.

ד. קנס בסך 1,800 ₪ או 10 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם ב- 3 תשלום, התשלום הראשון ישולם עד ולא יותר מיום 10.4.2024 ויתר התשלומים ישולם בכל 10 חודשים לאחר מכן.

ה. פיצוי בסך 3,600 ₪ לע.ת 1. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלום, התשלום הראשון ישולם עד ולא יותר מיום 10.4.2024 ויתר התשלומים ישולם בכל 10 חודשים לאחר מכן.

מוסבר לנאים כי ניתן לשלם את הפיצוי עבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביות קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדריכים הבאים:

- כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה או www.eca.gov.il;
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או טלפון 000-2055000-073;
 - במזומן בכל סניף של בנק דואר בהציג תעודה זהות בלבד (או צורף בשוברים).
- צו כללי לモוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

המציאות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, במעמד הצדדים.